

RECALL DE PREMSA

**Diumenge,
02 de setembre de 2018**

Ajuntament de Roses
www.roses.cat

Roses té l'estudi d'inundabilitat per tramitar el POUM anul·lat pel Suprem

C.VILÀ ROSES

■ L'Ajuntament de Roses ha necessitat un any per a redactar un estudi d'inundabilitat complet per al POUM tal com demanava el Tribunal Suprem que el 2016 el va anul·lar definitivament. El document s'ha enviat en els darrers mesos a l'Agència Catalana de l'Aigua (ACA) perquè determini quins són els sistemes hídrics que s'han de fer. L'alcalde, Montse Mindan, defensa que mentrestant vigent a les lleis i normatives actuals permetent que la població no s'hagi aturat.

«La zona inundable és el problema principal i hem necessitat un any» deia Mindan responent a les crítiques del PSC que va presentar una moció per reprovar el govern en temes urbanístics en un dels darrers plens.

Mindan va explicar que està a informació de l'ACA i «fins que no tinguem aquest document no es pot preveure cap planejament». El motiu és que es necessitarà «un sistema hídric de retenció d'aigües» que haurà de marcar l'ACA. «Què volia, que comencéssim un POUM?», recriminava Mindan al regidor socialista Toni Rodríguez, «així els va anar a vostès», deixava anar. I és que Mindan es va defensar de les crítiques recordant que el planejament és un document amb un llarg historial.

L'elaboració del POUM de Ro-

ses haurà estat un dels documents que més maldecaps i més anys haurà portat als governants rosincs a les darreres dècades.

Està anul·lat pel Tribunal Suprem des del 2016 però ja acumulava una llarga muntanya d'entrebancs.

Santa Margarida, un dels indrets on es preveu que s'hagin de fer sistemes hídrics nous. DIARI DE GIRONA

- L'Ajuntament ha entregat a l'Agència Catalana de l'Aigua el document per què marqui els sistemes hídrics que s'han de plantejar
- L'alcalde afirma que s'ha continuat avançant adaptant el planejament vigent a les lleis

L'excalde Carles Pàramo, llavors amb CiU, el va decidir tirar endavant durant la legislatura del 2003-2007. El març de 2007 va decidir presentar-lo als veïns. Però no es va acabar de tramitar abans de les eleccions. Un pacte de diferents grups amb el PSC al cap-

2010 ANUL·LAT

El Tribunal Suprem el tomba

► El tribunal va ratificar una sentència anterior i va anul·lar el POUM que es va començar a tramitar fa uns quinze anys.

davant el va aturar. L'alcalde de Santa Margarida, Magda Casamitjana, hi va fer alguns canvis. «Van necessitar tres anys», recordava Mindan per tornar-lo a aprovar. I què va passar, doncs que el 2016 es va anul·lar deixant enrere més de deu anys de tràmits. Donava la raó a un grup de veïns de Santa Margarida que creien que no s'havia avaluat suficientment la inundabilitat de zones que passaven a ser sòl urbanitzable.

L'Ajuntament va haver de tornar a aplicar el planejament de 1993 i treballa per tornar a tramitar el document. Segons Mindan, s'ha actualitzat a la normativa actual i s'està treballant amb modificacions puntuals. És partidària d'esperar i aprovar-lo amb la seguretat que no se suspendrà.

Montse Mindan diu que aprovaran un nou POUM amb la seguretat que no s'anul·li

La comarca acull una trobada de cooperació sobre joventut

► Una trentena de persones de la Noguera i l'Alt Empordà vinculades amb l'àmbit participen en el projecte

DdG FIGUERES

■ Aquest cap de setmana se celebra l'intercanvi juvenil Encomarca't amb la participació d'una trentena de persones de les comarques de l'Alt Empordà i de la Noguera. La trobada de joves està organitzada per les Oficines Joves de les dues comarques i amb el suport de la Direcció General de Joventut i les Coordinacions Territorials de Lleida i Girona.

La voluntat d'aquest projecte és aconseguir l'intercanvi i la cooperació en l'àmbit de les polítiques de joventut, conèixer bones pràctiques i compartir projecte per a cobrir necessitats comunes. Així

com potenciar un enriquiment mutu a partir del foment de la participació, de l'intercanvi cultural, personal i de l'experiència, entre d'altres.

La trobada està destinada a joves d'entre 16 i 20 anys de les comarques participants, en especial als que participin en alguna entitat juvenil, també a tècnics de joventut d'aquestes zones i els regidors i consellers comarcals de l'àmbit de la joventut. En total hi participaran unes 35 persones aproximadament. És la segona vegada que se celebra i s'ha aprofitat aquest cap de setmana per la celebració de l'Acústica, on es preten que els joves de la Noguera coneguin i s'incorporin a la festivitat. El programa de l'intercanvi compta amb visita a la Fortalesa de Sant Ferran, als Aiguamolls de l'Empordà i les Ruïnes de Sant Martí d'Empúries.

► **EL XVIII FESTIVAL TERRA DE TROBADORS DE CASTELLÓ D'EMPÚRIES** se celebrarà els dies 7, 8 i 9 de setembre, però aquest dissabte es va organitzar un dels actes previs a la programació. Amb la participació d'una seixantena d'actors i especialistes, es va recrear la invasió francesa del 1285. L'escenari va ser la Platja Petita d'Empuriabrava, on es va rememorar la lluita del segle XIII, durant la qual es va viure el desembarcament de les tropes que comandava Felip III l'Ardit, per derrotar Pere El Gran. El festival començarà divendres que ve amb més de 200 activitats programades

Espais amb història

Badia Roses (Alt Empordà)

76

La por del 'Canarias'

ESDEVENIMENT • El 30 d'octubre de 1936, mentre l'exèrcit feixista preparava l'assalt a Madrid, la població de Roses es va convertir en l'escenari del bombardeig del vaixell 'Canarias', un dels més poderosos de l'armada franquista **REPERCUSSIÓ**

• L'acció va provocar una onada de represàlies a diverses poblacions com ara Girona, Sant Feliu de Guíxols i Olot

Pere Bosch i Cuenca

ROSES

L'episodi del bombardeig del vaixell *Canarias*, que va tenir com a escenari principal la badia de Roses, ha generat un munt d'articles; val a dir que molt més centrats en la represió desfermada aquella nit que no pas en l'acció militar. Segons el testimoni de l'alcalde de la població, Salvador Marcó, a quarts de cinc de la tarda del 30 d'octubre de 1936 van començar a circular rumors que hi havia un intent de desembarcament. Un vaixell de guerra, la nacionalitat del qual no podia precisar, havia apuntat els seus canons a la població de Roses i havia començat a disparar sense avís previ. Pocs instants abans i com si es tractés d'un joc macabre, els veïns de Roses i el mateix alcalde van ser testimonis d'un ball de banderes desorientador. Primerament, des del vaixell s'hissà la bandera republicana, després la de Catalunya, tot seguit la vermella i finalment la monàrquica, que es va convertir en l'anunci de la primera canonada. Un altre testimoni, en aquest cas des del vaixell atacant, oferia una versió molt més fatxenda d'aquella acció: "En el pueblo, la gente, al ver al 'Canarias', lo tomó por marxista y se echó a la calle en manifestación con banderas rojas y republicanas. Cuando izamos la bandera nacional (símbolo de la España Grande) aquella gentuza se llenó de confusión; algunos, sin esperar, 'ahuecaron'; pero otros, sin creer lo que veían (tanto pasmo y asombro les producía la bandera 'facciosa'), se quedaron en los muelles mirándonos; pero cuando rompimos el fuego sobre el 'Marinero Cante' huyeron como liebres, a una velocidad de récord." El bombardeig va durar un quart i, segons el mateix testimoni, es van llançar 41 bombes que van provocar esvorancs al vaixell republicà *Marinero Cante* i al quarter de carrabiners. També va quedar afectada l'escola de la població.

La premsa republicana va presentar aquella acció com una "agressió facciosa" i va assegurar que es tractava d'un intent d'invasió fallit. De fet, un dels principals cronistes del bàndol franquista afirmava a la *Historia de la Cruzada Española* que "¡El desembarco intentábase sin la mayor vacilación!"

La badia de Roses, escenari del bombardeig del vaixell 'Canarias' ■ MANEL LLADÓ

i aclaria que l'objectiu dels feixistes era "establecer por sorpresa un frente en Cataluña, y poner a Barcelona en serio riesgo; después, cortar la línea férrea que, a través de Cataluña, permite la comunicación con Francia". Però, segons el mateix autor, aquest objectiu es va veure frustrat perquè van topar amb "destacamentos rojos mucho

El bombardeig va durar un quart i, a banda de produir esvorancs al 'Marinero Cante', va afectar l'escola de la població

más fuertes en número". Aquesta versió contrasta amb la que va oferir l'almirall de la flota, qui va assegurar que els republicans "estaban llenos de pánico hablando de la próxima invasión de Cataluña, de sus 200.000 hombres, etc., todo por cuatro tiros a un barco sin importancia".

Ja fos un bombardeig o un intent d'invasió frustrat, l'acció va provocar una reacció immediata. Es trac-

Com s'hi arriba

Si arribem a Roses des de la C-260, anem de ple al pas-seig marítim de la població, principal escenari del bombardeig del 'Canarias'. A la població es van construir diversos refugis, però l'únic visible és l'anomenat Refugi de la Pau, que es troba entre els carrers Castell de la Trinitat i Josep Sabater, molt a prop de la plaça Catalunya i de l'ajuntament.

tava de la primera vegada que un vaixell de la categoria del *Canarias* feia una demostració de força a la rereguarda i la por es va estendre arreu del país. L'endemà, el diari *L'Autonomista* informava que "els pobles de la província de Girona, conscients del perill feixista que estava a les portes, es posaren en peu de guerra sense esperar ordres de cap classe, per un moviment d'espontaneïtat magnífic que serà l'esbalaïment i l'admiració dels altres pobles, quan s'assabentin del braó amb què els treballadors de Catalunya han agafat les armes disposats a morir abans que veure trepitjat el seu sòl per la invasió feixista". Més enllà de la típica fraseologia de guer-

ra, a les vuit del vespre ja hi havia preparada una columna armada i municionada, que es va dirigir immediatament cap a Roses per tal de donar resposta al suposat envit. El mateix diari anunciava, a més a més, que a tot el país s'havien aixecat més de 200.000 homes i que havia estat publicat un decret cridant a files tots els ciutadans, classes i individus dels contingents del 1932 al 1935, excepte els excedents. El problema no només va ser la mobilització estèril, sinó el fet que la por i la frustració es van convertir en les espurnes d'una espiral de violència descontrolada. Enmig de la situació de pànic, es van dur a terme un munt de detencions arbitràries i es van assaltar les presons de Sant Feliu de Guíxols, Olot i Girona. En total, trenta-set persones, entre les quals hi havia eclesiàstics i comerciants que havien estat sancionats per incomplir les normes de racionament, van ser assassinades amb la connivència o la passivitat de les autoritats. L'acció del *Canarias*, doncs, no va repercutir en l'evolució de la guerra, però va desfermar les més baixes passions.